

פרשת משפטים

שבת שקלים פרשת משפטים

מוציאים 2 ספרי תורה. בספר הראשון 7 קרואים בפרשת משפטים, בספר השני מפטיר בפרשת כי תשא, מתחילת הפרשה עד "על נפשותיכם" (שמות ל', יא-טו).
הפטרה: הספרדים – "ויכרת יהודע" (מל"ב, יא, יז), האשכנזים מתחילים (מפרק יב, א') "בן שבע שנים יהואש".

מברכים החודש: אדר

ראש חודש אדר ביום החמישי וביום השישי הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה.
 המולד: יום רביעי, שעה 8, 49 דקי ו-1 חלקים. לא אומרים אב הרחמים ולא מזכירים נשמות.

ברכת החודש – ולמחרתו

מן התורה אין ראש חודש אלא יום אחד בלבד – הראשון לחודש החדש. 2 ימי ראש חודש, יום שני עיקר ויום הראשון אינו בא אלא מן הספק שהיה בזמנו, כשחיכו לעדי החודש. משום כך נמנה יום ראשון של ר"ח עם החודש שעבר, ורק מיום ראש החודש השני מתחילים למנות את החודש שנכנס. **לכן, אין להוסיף את המילה "ולמחרתו" בברכת החודש".**
 ראה: כצאן יוסף, ספר מנהגים. מופיע גם בסידור ווילנא, גם בלוח "דבר בעיתו", שער זמנים בעיתם. **ראה גם בלוח א"י של טוקצ'ינסקי.**

מתוך עלון "עונג שבת", הביא לדפוס: בנימין סלנט.

שעור פרשת השבוע: הרב דוד

ימי החול		שבת	
5.29	זמן תפילין /טלית	17.09	הדלקת נרות
9.05	סוף זמן ק"ש	17.20 ב'	מנחה א' 14.00
17.31-17.34	שקיעה		ערבית ושיעור
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.20	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.51	צאת הכוכבים	17.00, 12.30, 13.30	מנחה
20.10	ערבית		
		17.35	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	18.05	צאת השבת

**שבת
שלום**

מסכת מוסר

החוקים הרבים המובאים בפרשת משפטים ובעיקר אלו הנוגעים לחוקים האזרחיים כגון דיני עבד ואמה, דיני שור המזיק וכן דרכי הענישה, מעלים בי פעמים רבות את שאלת הרלוונטיות של חוקים אלה למציאות חיינו. מתוך כך עולה השאלה מדוע פירטה התורה חוקים אלו שלכאורה נראים כקשורים לשעתם? מה אנחנו יכולים ללמוד מכך? אחת האפשרויות להבין את הדברים היא ההבנה שחוקים אלה אכן התייחסו למציאות שהייתה נהוגה בעבר, אך מעבר לכך הם מצביעים על מגמה של מוסריות הבאה לידי ביטוי בתורה עצמה ובפרשנות חז"ל וזו, רלוונטית בכל זמן ומקום. כדי להבין מגמה זו, ניתן להתבונן בחוקי המזרח הקדום (מסופוטאמיה) שהיו נהוגים באותה תקופה. מחד, ישנו דמיון רב בין חוקי התורה לחוקים אלו מבחינת המבנה והתוכן, ומאידך קיימים הבדלים מהותיים, אשר מתוכם עולה כי בתורה ישנו דגש ייחודי של מוסר וקידוש חיי אדם.

דוגמא לכך היא בכל הנוגע לנזקי הגוף: בעוד שבחוקי המזרח הקדום היה הבדל בענישה לגבי פגיעה באדם פשוט (ענישה של פיצוי כספי) לבין פגיעה באדם מהמעמד הגבוה (ענישה חמורה יותר בצורת פגיעה גופנית), התורה איננה מבחינה בין מעמדות ומתייחסת לפגיעות בגוף בכל מקרה בחומרה רבה ובכך מונעת יחס של זילות בחיי אדם. דוגמא נוספת, הינה לגבי שור מועד, שבעליו הוזהרו על כך ששורם כבר נגח ופגע במישהו. בחוקי המזרח הקדום, ניתן להסתפק בקנס כספי ובכך לפתור את העניין ואף לפתור את השור מהריגה. לעומת זאת, לפי חוקי התורה, הדין ההכרחי הוא שהשור נסקל ושום כופר כספי לא יוכל לשנות זאת. ההבדלים בין הדינים מעידים שוב, על הדגש הרב שמעניקה התורה לערך חיי אדם ועל אחריות האדם למעשיו, כאשר יש דברים אותם גם כסף לא ימיר ולא יוכל לכפר. להבנת, התורה איננה מנותקת מן המציאות ומן ההקשר התרבותי והמדיני בו חיו בני ישראל ועם זאת מצליחה לשלב ולהנחיל שינויים המעידים על תפיסה מוסרית גבוהה וייחודית. ראייתה בהקשרה ההיסטורי, נתפסת לעיתים כבעייתית מחשש של פגיעה בנצחיותה. נראה לי כי דווקא הוספת פן זה, ולימוד התורה בהקשרה ההיסטורי, מגלה בה רבדים נוספים ומראה את המהפכה המוסרית האדירה שהתורה יצרה בתוך העולם התרבותי בו הייתה נתונה ובכך כוחה רק מתעצם.

שנזכה כולנו ללמוד ולהעמיק בתורה על רבדיה השונים בבחינת "הפוך בה והפוך בה דכולי בה".

ענת מוסר, אלה עיינה.

יוט ציון הצלואים ובארות יצחק שאנא

"כ- 250 איש נטלו חלק ביום עיון מעניין, ובחלקו הגדול אף מרגש, שהתקיים בקיבוץ עלומים. לאירוע שנקבע בדיוק ליום העלייה על הקרקע של בארות יצחק שבנגב (כ"ב בשבט תש"ג, לפני 69 שנים), הגיעו אוטובוס שלם של חברי בארות יצחק, נציגים ממרבית קיבוצי התנועה, רבים מילידי בארות יצחק שאינם גרים בו כיום, נציגות מישובי האזור ומתעניינים מרחבי הארץ. כולם הביעו את התפעלותם מהמסרים הציוניים-חלוציים-ערכיים-דתיים-אנושיים העולים מן ההרצאות, והדמעה בזווית העין והקול הרועד הן של המברכים והן של הקהל היו עדות לרלוונטיות של המיזם. חלק מרכזי ממטרותיו של האירוע היה ציון סיום שלב א' בעבודות השיקום והשימור, ובמסגרתו אמרנו "תודה" בקול רם לכל הגופים השותפים לביצוע ולמימון. מהאולם בעלומים יצאנו אל האתר, וברוב עם השתתפנו בהסרת הלוט מעל שלט ההנצחה החדש שנקבע על המגדל, שהתכבדו בה משה אולניק, חבר קיבוץ רביבים ונציג עמותת "דור הפלמ"ח", ועדנה שוורץ, חברת בארות יצחק שאביה נפל במערכה על המקום. בשירת "התקווה" למרגלות המגדל, יחד עם חברות בארות יצחק של אז ושל היום, ננעל המפגש הייחודי..."

מתוך הדיווח הצלואי"ע, נחמיה רפא.

****בע"ה בשבוע הבא נקרא זכרונות של מרים שלמון שהיתה ילדה בעת הקרב על בארות יצחק.**

בעקבות שאלות רבות בנושא 'טבילת כלים' ליקטתי לפניכם את קיצור ההלכות. כדאי לגזור ולשמור לקראת הכלים החדשים שנקנה לחג הפסח הבעל"ט. אשמח כמובן להמשיך ולענות על כל שאלה בנושא.

הלכות טבילת כלים

1. כלי סעודה שנקנה מגוי (כלי תוצרת חוץ) חייב בטבילה במקווה כשר לפני השימוש הראשון בו. ישנם כיום מפעלים ישראלים שמייבאים כלי סעודה מחו"ל (למשל 'סולתם', 'מכסיף'). כלים אלו חייבים בטבילה.
2. הטבילה איננה נובעת מחשש שמא הגוי השתמש בכלי במאכלות אסורים. גם כלי חדש לחלוטין חייב בטבילה. טבילה זו דומה לטבילת הגוי המתגייר שמצטרף לעם ישראל (ירושלמי עבודה זרה פרק ה, הלכה טו).
3. מקווה הכלים נמצא בסעד סמוך למקווה הנשים. לכן, אין לטבול כלים במקווה הכלים מזמן השקיעה עד למחרת בבוקר.
4. צריך להקפיד שלא יהיה דבר החוצץ בין הכלי למים. לכן, יש להסיר לפני הטבילה את כל המדבקות והתוויות הנמצאות על גבי הכלי.
5. יש לשים לב שכל הכלי נמצא בתוך המים בזמן הטבילה ואין חלק שנשאר בחוץ.
6. גם החלק הפנימי של הכלי צריך לבוא במגע עם מים. לכן, בכלים בעלי פתח צר יש לשים לב שהמים מילאו את כל הכלי בזמן הטבילה.
7. אין להחזיק את הכלי בחוזקה בזמן הטבילה כדי שהמים יגיעו גם למקום אחיזת היד. בכלי יקר שהטובל חושש לשבירתו ניתן להרטיב קודם את היד במי המקווה ולאחוז בחוזקה. בזמן הטבילה יתחברו מי המקווה עם היד הרטובה. ניתן כמובן גם להשתמש בסל מחורר לצורך הטבילה.
8. לפני הטבילה יש לברך: "ברוך אתה ה' א-להינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על טבילת כלים". אם מטבילים כלי בודד יש לחתום בברכה: "על טבילת כלי".
9. שני תנאים מחייבים את הכלי בטבילה:
א. **ייעוד הכלי**: רק כלים המיועדים לצרכי סעודה חייבים בטבילה (סירים, מחבתות, צלחות, סכו"ם, כוסות) וכן כלים שנועדו לאיחסון אוכל.
ב. **חומר גלם**: רק כלי מתכת או זכוכית חייבים בטבילה (להוציא כלי עץ, חרס או אבן).
10. כלי פלסטיק פטורים מטבילת כלים.
11. כלים לשימוש חד פעמי (כגון: תבניות אלומיניום) פטורים מטבילה אפילו אם משתמשים בהם יותר מפעם אחת (שו"ת 'שיח נחום' יורה דעה, סימן מט).
12. כלי קוראל וקורנינג נחשבים ככלי זכוכית וחייבים בטבילה.
13. כלי חרסינה (כגון: ספלים ומאגים) – לרוב הפוסקים דינם ככלי חרס הפטורים מטבילה. אמנם יש שחייבו בטבילה מכיוון שהם מצופים בשכבת זכוכית. והמחמיר – יטבול ללא ברכה.
14. כלים המיועדים להכנת אוכל, אלא שהאוכל צריך עוד הכנה נוספת כדי להתקינו לאכילה (כגון: כלי לישה, מטחנת בשר, מטחנת קפה) יש להטביל ללא ברכה.
15. כל עוד לא הוטבל הכלי אין להשתמש בו.
16. כלי שחייב בטבילה ובטרם טבלו אותו הונח או בושל בו אוכל – האוכל מותר באכילה.
17. מותר לאכול או לשתות מכלי הנמצא בבעלותו של גוי (אם אין בעיה של כשרות) גם אם הכלי לא הוטבל, מכיוון שרק כלי הנקנה מהגוי חייב בטבילה.

צריף האכסנות או צריף שירות נאה האשתף עם הנוף

ליהודה אל עמי היה תחביב אותו הוא שילב בעבודתו בלול - הקמת וטיפוח גן קקטוסים. לצורך כך היה לו צורך בכלי עבודה, בעציצים לשתילת צמחים צעירים ובחומרים שונים. היכן ישים את כל הדברים האלה? הוא פנה לראובן אתו עבד וידע שהוא מסוגל להרבה מלאכות מלבד ניהול הלול, הוא ביקש ממנו שיקים לו צריף שישתלב בנוף. הנושא הגיע לוועדת תכנון, את הויכוחים שהיו שם הנציח שי אבירם בקריקטורה השבועית של הימים ההם. בסופו של דבר מרכז המשק (אולי זאביק) אישר את ההקמה והקציב לה שני ימי עבודה. ואכן ראובן הקים את הצריף הנאה שהכיל את כל מה שיהודה רצה. הרבה לפני כן הקים ראובן גשר קטן שהוביל לגן הקקטוסים מעל זרימת מים חורפית, זוכרים את הגשרון?

פה המקום להודות לאחיה רועי, שהחליט לדאוג לפינת החמד הזאת אותה העניק לנו חברנו יהודה אל עמי, בהצלחה רבה לך על עבודת הטיפוח והשימור, כה לחי!

ישנה צברון

דאלות יחידה

חייציה שלנו מסרה דו"ח ממצה ביותר אודות הטיול עם המדריך האגדי שלנו בני. על כך אין מה להוסיף. אני רק רוצה לציין בתור סבתא של רותם נכדי, שגאוותי הרקיעה שחקים ולא רק בשל רותם, שכן שלושה רבעים של המפעל הנהדר הזה מנוהל ע"י בני סעד שלנו: דני רפפורט, שלמה מלאכי ורותם, בשותפות עם ליאור שהוא המומחה לשמנים מסוג זה. את ליאור הפגיש טוביה שלנו עם רותם (טוביה עזר הרבה בהקמת המפעל הזה), וביחד פיתחו ליאור ורותם את המפעל של "נס שמנים" לתפארת עם ישראל. ולמה אני אומרת - "לתפארת עם ישראל!" כי בזמן ההסברים הנפלאים של רותם אודות המפעל, דיברו על מהילת נוזלים אחרים כדי להגביר תוצרת, ורותם נעלב מאד מהשאלה הזאת ואמר: "אנחנו בני סעד!!!" ואני מוסיפה משלי: "ואיך נוכל למכור מוצר שלא על טהרת הייצור?"

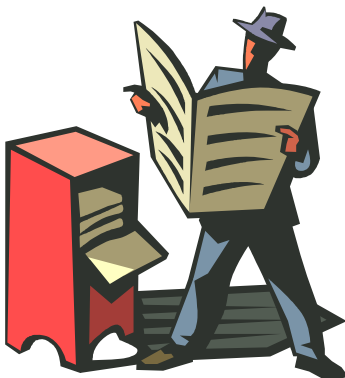

ומזה נהנית הכי הרבה. בשעה ששומעים על כל מיני שחיתויות אפילו בדרגים הכי גבוהים שלנו, תענוג לשמוע מפי בנינו מימרה כזאת ועל כך גאוותי.

רחף סימון.

קריאת עלון וציתון השישית תצנוד... נכון?!

ובכן, בשבת שעברה, לא זכינו לתענוג הזה, לא של קריאת עלון ולא של קריאת עיתון, ואפילו הילדים שלנו לא זכו לראות את העיתון שלהם, כי מישהו החליט שכל מה שהיה בתיבת הדואר שלנו שייך לו, ופשוט רוקן לנו את התא! זה לא יכול להמשך כך!!! (וכמו שעופר כתב, בואו לא נכבס מילים) זו גניבה!!!

שבת שלום וקריאה מהנה
(בתקווה שאכן העלון אצלכם...)

דנתן, בת-עמי וילדיהם.

תודה!

אנו רוצים להודות לכל מי שאמר מילה טובה, הכין עוגה, ויתר על עליה בביה"כ, נתן את דירתו ועזר שהשבת הזו תהיה נפלאה. תודה לענף המזון, הקייטרינג וחדר האוכל. תודה מיוחדת לאיתן הימן על הכנתו של אמתי לקריאת הפרשה.

באהות, משחת ו'דס.

"אולי בשבת יזרקו סוכריות בבית הכנסת" ובכל זאת ההורים ידאגו שילדיהם יעמדו על ידם ולא על הבמה. ועל ידי כך היו זוכים לשמוע את "עשרת הדברות" ואת קריאתו המרגשת של בר המצווה.

"אולי בשבת יזרקו סוכריות בבית הכנסת" ובכל זאת יתנו הילדים לבר המצווה להתרכז בקריאתו. "אולי בשבת יזרקו סוכריות בבית הכנסת"

ובכל זאת יתנו הילדים לעולים לתורה (ביניהם מבוגרים) מקום לעלות ולברך.

"אולי בשבת יזרקו סוכריות בבית הכנסת" ובכל זאת נזכה לשמוע את בר המצווה, ולא את הילדים שדוחפים זה את זה כדי לתפוס סוכריות כמה שיותר על פי הכלל 'אכול כפי יכולתך'.

"אולי בשבת יזרקו סוכריות בבית הכנסת" ובכל זאת נזכה שבית הכנסת וסביבותיו יישארו נקיים, ושהניירות ימצאו את דרכם לפח.

"אולי בשבת יזרקו סוכריות בבית הכנסת" או אולי יחליטו שבמקום לזרוק סוכריות יחלקו סוכריות לילדים ששמעו את הקריאה בתורה ואת קריאת בר המצווה. (אבל את זה נשאיר לדיון בועדת דת החדשה).

ונאחל לבר המצווה שנזכה לשמוע מפיו פרשיות נוספות.

מזל טוב, חנוּש - וצדת דת.

מנין קרליבך

שימו לב לשינוי:

מנין קרליבך נדחה באופן חד-פעמי לשבת הבאה, ראש-חודש אדר, פרשת תרומה.

מוזמנים לבוא ולעשות שמייח...

שבת שירה - עם נילוני מוזיקלי

בשבת שירה (לפני שבועיים), התארכה משפחתנו בישוב חיספין שברמת הגולן. מספיק לראות את הנוף המקסים, וכבר הדעת מתרחבת. ובשבת...

מדרשת הגולן אירגנה "סוף שבוע" של ניגוני מוזיקלי. זה התחיל ביום חמישי בערב, בהופעה בה השתתפו האחים אהרון ויונתן רזאל (אנחנו לא זכינו להשתתף בזה), ושמענו שהיה מדהים. ביום שישי, כשעתיים לפני שבת, היתה קבלת שבת מוזיקלית, ובה שירים שונים, שירי קבלת שבת, שירים של חסידות מוזיקלי ועוד שירי קודש.

לאחר מכן, היתה הפסקה קצרה של התארגנות מעשית לקראת שבת קודש (הדלקת נרות וכד'). בליל שבת, בתפילת קבלת שבת, שליח הציבור היה אברהם טיילור, חסיד מוזיקלי, כאשר מקהלה מירושלים תומכת בו בזמר ובשיר.

בין קבלת שבת לתפילת ערבית, הרב תמיר גרנות הוסיף דבר תורה קצר, על חיבור בין הפרשה לבין הניגונים.

אחד הדברים שהיו מיוחדים בקבלת השבת - שכמעט ולא היו קטעי חזנות, אלא פשוט שרו חלק מהקטעים במנגינות שונות ומשוונות, שרובן הגדול מוכר, וחלקן לקוחות מתוך תפילות הימים הנוראים. כיוון שהמנגינות היו מוכרות, הציבור השתתף בצורה מלאה בתפילה, וזה כלל לא היה כעוד הופעה בה צופים מן הצד.

בתפילת שחרית, שוב שליח הציבור היה אברהם טיילור, ובמוסף היה אחד מהמקהלה. גם בבוקר, יאמר לזכותם, שכמעט ולא היו קטעי חזנות, אלא בעיקר שרו את התפילה במנגינות שונות. אמנם התפילה התארכה יותר מהרגיל, אך יחסית, את הקטעים שלא שרו, התפללו מהר. בסה"כ תפילת שחרית לקחה קצת יותר משעתיים וחצי.

בסעודה שלישית, שוב התאספו כולם, וניגנו ניגונים שונים, כאשר תוך כדי, הרב תמיר גרנות ואברהם טיילור מתבלים את האווירה בדברי תורה על ניגונים וא"י.

כך השבת התארכה לה, והציבור יושב באולם, אולם מלא, וכולם שרים ומקשיבים לסיפורים השונים. לאחר תפילת ערבית, עשו הבדלה, עוד איזה ניגון או שניים (עם ריקוד קטן), וכך יצאנו מאווירה של קדושה ורוממות, לעוד שבוע של ימי מעשה.

בסה"כ, חווינו שבת באווירה ממש נעימה, התפילות היו מרוממות ביותר, והיתה תחושה שהציבור הוא חלק בלתי נפרד מהתפילה.

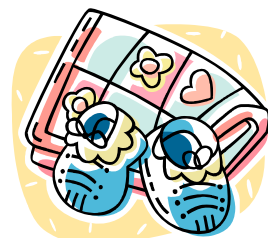
הלוואי ונזכה, שמתוך תפילות שבת אלו, מתוך שבת מלאה בשירי קדושה, נזכה להרבות את השפע של הקודש לתוך חיי המעשה, היומיומיים, בהם אנו חיים.

בדרכנו חזרה, שאלנו את עצמנו: האם לא ראוייה קהילתנו, מידי פעם, לארגון שבת כזאת אצלנו???

משפ' בני אילמרי

ללבנת וזאבי שלזינגר
ולכל המשפחה
מזל טוב ורוב ברכות
להולדת בנכם הבכור

בשבוע שעבר, בט"ז בשבט, התכנסו צוות הנהלת החשבונות ועובדי קומת הקרקע, לחגוג יום הולדת שמונים לחנן גולן ולחנן פינקלשטיין.

האירוע צוין בסעודת בוקר חגיגית, באולם אשל, במיטב מטעמי קייטרינג סעד. הסעודה כללה גם דברי ברכה לחנן וחנן העושים במלאכה שנים רבות. כל מוזמן קיבל שתיל פורח ממשתלת "בית דוד", הבית בו שוה פנינה גינזברג.

לפניכם ברכתו של ישי אברהם, מנהל ענף הנה"ח.

ברכה לחנן וחנן

בפרשת יתרו אומר יתרו למשה: "ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי א-לוהים אנשי אמת שונאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמישים ושרי עשרות. ושפטו את העם בכל עת והיה הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך(שמות, י"ח, כ"א-כ"ב).

אז ראשית, חנן וחנן – רציתי להגיד לכל שבעיני אתם אנשי החיל, יראי הא-לוהים, אנשי אמת ושונאי בצע: אתם שרי האלפים, מי על הלקוחות ומי על הספקים ...

היום כאשר אנחנו חוגגים את הגיעכם לגבורות, אני רוצה להודות לכם מעומק הלב על שנות העשייה הרבות שתרמתם לקהילת סעד. על חלקן רק שמעתי (הגעתי לסעד רק בשנת 1993) ובחלקם אני נוכח בכל יום מחדש כאשר אני פוגש בכם.

חריצותכם ורגש ב האחריות הציבורית שיש בכם – לא יסולאו בפז.

אני מברך אתכם שיהיה לכם כוח להשמיע את קולכם עוד שנים רבות, במינון המתאים לכם, וגם להרשות לעצמכם לעשות הקלות פה ושם – לנוח ולהתפנק - אפילו שהמילים הללו זרות ללקסיקון שלכם. והכל – בבריאות איתנה, בנחת ובשמחה.

מלל – ישי אברהם, בעט ה113.

והנה גם המנון הענף שחרז ישי באותו האירוע:

הנהלת חשבונות כמו אבן שואבת
הנהלת חשבונות כמו בת שאוהבת
כמו משפחה רב דורית
עם משימה אתגרית
כל שנה מאזן – כל חודש מע"מ
ואנו כאן לשרת את העם.

לחנן פינקלשטיין ולחנן גולן
ברכות חמות לשנים ארוכות, טובות ובריאות
בהגיעכם לגבורות

לקראת פורים - הודעות

פרטים לגבי לוח הזמנים:

יום רביעי, י"ג אדר 7.3 – נשף פורים .

יום חמישי י"ד אדר 8.3 – יריד פורים. סעודת פורים מוקדמת השנה לשעה 14:30 .

מחסן תחפושות: שחר סמיט נכנסה במרץ לתפקיד אחראית מחסן תחפושות. מי שברשותו תחפושות, אביזרים שאינם בשימוש ובמיוחד תחפושות לילדים, נשמח לקבלם למחסן תחפושות. נא לתאם עם שחר.

פתיחת מחסן תחפושות לפני פורים בתאריכים הבאים:

בשבוע לפני פורים : יום ראשון 26.2 ויום רביעי 29.2 בשעות 16:30-17:30 .

בשבוע של פורים : יום ראשון 4.3 – 16:30-17:30 .

על החזרת התחפושות תבוא הודעה בהמשך.

להזכירכם את התחפושות יש לכבס אחרי השימוש.

תודה רבה ושבת שלום, ו. תרבות

"משנכנס אדר מרבית בשמחה..."

יריד הכנת התחפושות המסורתי יתקיים אי"ה ביום ראשון, ג' אדר, 26 לפברואר, בין השעות 16:30 - 18:30 בחדר"א ימין.

בואו בשמחה, צוות החינוך.

הודעות וצדת ותיקים

א. "משנכנס אדר מרבית בשמחה"

מסיבת ר"ח אדר תתקיים אי"ה ביום חמישי, ל' בשבט (23.2) בשעה 17:30 במועדון לחבר. הנושא: ליצנות בהיבטים שונים.

ב. מועדון הסרט הטוב יתקיים אי"ה ביום א', ג' באדר (26.2) בשעה 17:30 במועדון.

יוקרה הסרט עטור הפרסים: נאום המלך.

הסרט הוא סיפורו של המלך ג'ורג' השישי, שהפך להיות המלך הפופולארי והאהוב, והנהיג את עמו במלחמת העולם השניה.

מומלץ ביותר. פרטים נוספים בלוח המודעות.

למרות שהאירועים מאורגנים ע"י ו. ותיקים כל הציבור מוזמן להשתתף.

ברוריה סוכן.

הודעה מספריית החברים:

תודה לכל החברים המעבירים ספרים לספרייה.

אנא מכם, אל תשאירו ספרים מבלי לתאם איתי מראש.

קריאה מהנה, אתי.

"קוף קרא והלכתיו", קריאה לפני ופנות המכונות הקדם-צבאיות

היי חברים.

אני אלון, בן 19 וחצי, בוגר מכינת רבין ושותף ב"חלוץ" בנצרת עילית. אני לא כותב את הכתבה הזו על מנת לגייס אתכם לשנה ב', אולי רק קצת, אבל בעיקר כדי לתת לכם מושג על מה החשיבות והמשמעות של הדבר הזה בספקטרום הרחב של החברה הישראלית...

השאלה הגדולה: למה יבחר מישהו, שכבר דחה את הצבא בשנה ועשה מכינה, להאריך את הדחייה בעוד חצי שנה כדי לגור ולפעול ב"חלוץ" בנצרת עילית?

ברשותכם, בדרך לתשובה, נתחיל בגדול, ולאט-לאט נעשה... zoom In :

החברה הישראלית נמצאת כיום במצב קיצון שמקורו בתהליך שהחל באמצע שנות ה-80 הפרטה מתמשכת המפרקת את המסגרות החברתיות והקהילתיות במדינה שלנו. תוך 30 שנה, התהליך הזה הפך את החברה הישראלית מהמדינה השוויונית ביותר בעולם המערבי לשנייה מהסוף; דיור, בריאות, חינוך ושאר שירותי רווחה הפכו למותרות והפערים בחברה רק הולכים וגדלים. הדבר היחיד שנותר לאזרח הקטן בחברה תחרותית ודורסנית כל כך הוא לנסות ולשרוד.

בנוסף, ההפרטה והקפיטליזם עיצבו מחדש את דמותה של החברה הישראלית:

תהליך הבנייה מחדש הזה ("פירוק" תהיה מילה יותר טובה יותר אולי) יוצר חברה המקדשת את החומר. השאיפה של ישראלי ממוצע היא להתקדם מבחינה חומרית, להתעשר ולהרוויח. רוב המבוגרים שאני מכיר יעבדו במשך רוב ימי חייהם מספר לא סביר של שעות, יראו את הילדים שלהם מעט מדי וכל זה במרדף אחר רמת חיים אשר לעולם לא יגיעו אליה.

עושר רוחני, צדק חברתי, שוויון או סולידריות או בכלל כל סוג של "ערכים" הן מילים שמאבדות משמעות בחברה כזאת... בחברה כזו, של תחרות אינסופית וחסרת חוקים, כל אדם הוא לעצמו, מנוכר לסביבה ולחברה, לא מתעסק בשאלות של משמעות וערך אלא רק בשאלות של רווח.

Zoom In!...

המכינות הקדם צבאיות פועלות במרחב הציבורי הזה כבר כ-15 שנה. להבנתי, המכינות הוקמו מתוך תחושת התפוררות חברתית ושבר בישראליות ובציונות בתקופה שלאחר רצח רבין, ובמטרה לתקן, ליצור בוגרים שיהיו מנהיגות חברתית צעירה ואחרת, וליצור חברה ישראלית טובה יותר, צודקת יותר וערכית יותר.

לאור החזון הזה, איננו יכולים לראות את שנת המכינה רק כ"שנת התנדבות", או בכלל רק כשנת חוויה חולפת, אלא כפתח והכשרה להמשך, לחיים של עשייה ציונית ומנהיגות בחברה הישראלית.

השאלה המעניינת כאן לדעתי היא שאלת מיצוי הפוטנציאל של בוגרי המכינות הקדם צבאיות בחברה.

...בשנים האחרונות ישנה התעוררות, בוגרי מכינות מקימים עמותות, מובילים תאי סטודנטים, מקימים מכינות, פעילים במפלגות וחיים בקהילות. אך אם נחשוב לרגע על מספר בוגרי המכינה האלה, יחסית למספר הבוגרים המסיימים כל שנה את המכינה, נראה שסטטיסטית מספר בוגרי המכינה שממשיכים לפעול ולהשפיע בחברה אחרי שנת השירות נמוך, והפוטנציאל האדיר שיש למפעל המכינות אינו מתממש. גיוסים אנו מדברים על המכינה שבשונה משנת שירות מנסה לשנות את הסדר הקיים ולא רק לפעול בתוכו, אבל בעולם הבוגרים קשה לראות מספיק תוצאות משמעותיות לזה...

במקביל, אם נבחן את המצב בתנועות הנוער הכחולות ותנועות הבוגרים שלהן, נראה ששם מרבית הבוגרים שעושים שנת שירות ימשיכו לאחר מכן בחיים של עשייה והגשמה.

אני תולה את השוני הזה בשני דברים: התנועה והקבוצה.

Zoom In!...

בשנים האחרונות מתרחבת מגמה של חיים ביחד, בקהילות חיים ומשימה, המתרחשת בעיקרה מסיבות אידיאולוגיות: כפרי סטודנטים, עמותת "אייילים", קיבוצים עירוניים... כל אלה קמו מתוך רצון לבנות מודל חיים שונה שישגי שתי מטרות עיקריות:

הראשונה, לחיים פנימה- חיים בסביבה שאינה מנוכרת, המאפשרת לאדם "יחד" משמעותי ומפתח שאינו מנוכר ואינו תחרותי. השנייה, לחיים החוצה- חיים המאפשרים עשייה משותפת, מחויבות חברתית- משימתית וכוח לפעולה ולתיקון החברה.... אז איפה אנחנו, שרק סיימנו מכינה, נכנסים במשוואה הזאת?

Zoom In!

תנועת "החלוץ" המקורית החלה די רחוק מכאן, באירופה של תחילת המאה ה-20 יוסף טרומפלדור וחבריו מקימים את "החלוץ", חוות הכשרה לעולים לארץ, שמטרתן הייתה להכין את העולים לעלייה לארץ, להכשיר אותם לעבודה חקלאית, להתיישבות חלוצית ועברית.

למרות המרחק והשנים, ל"חלוץ" שלנו ול"חלוץ" ההיסטורי יש לדעתי מטרות-על משותפת: מדינת ישראל כחברת מופת יהודית ודמוקרטית.

"החלוץ" שלנו, החדש, הוקם לפני כשנתיים במטרה להוות מרכז להגשמה משותפת של בוגרי מכינות שונות (כרגע חברות בו גליל עליון, מעגן מיכאל, ורבין) במגוון מסגרות שונות, ביניהן שנה ב' שנה ב' היא "חוות הכשרה" שלנו, בה אנו מצטרפים לתהליך הגשמה משותף. מתנסים בחיי הגשמה כקבוצת בוגרים אינטימית שמעצבת אורחות חיים, לומדת ופעילה בחברה

עיצוב אורחות חיים? בעצם, העניין הוא לברר לעצמנו איך אנחנו רוצים לחיות בקבוצה, איך אנחנו רוצים שהתרבות שלנו תיראה, על אילו דברים אנו רוצים לשים דגש בחיים שלנו, ומה הם יכללו.

הקבוצה היא לב ליבו של העניין, מכיוון שהמטרה היא "בוגרי מכינות להגשמה משותפת" אנו עוסקים בגיבוש קבוצה שתעבור ביחד גם את הצבא (לא בנח"ל כמו תנועות הנוער, אלא בסמינרים משותפים) וגם תפעל אחר כך בחברה הישראלית, מתוך אמונה שלמה ברעיון הזה.

על הכוח של הקהילה (או הקבוצה) כבר דיברנו, עכשיו נדבר קצת על כוחה של התנועה.

אני מאמין שתנועה (במקרה הזה-"החלוץ") היא גורם חשוב מאוד בדרך לשינוי, היא מספקת גב אידיאולוגי, מייצרת שותפים, משמשת מקור לשאיבת כוחות, ומעל הכל היא מקום מחנך ודורש, שאינו משאיר אותך לבד, הדרך המשותפת מאחדת, ודווקא בחברה הישראלית של היום אין זה דבר של מה בכך. התנועה עוד בשלבי התפתחות מתקדמים (אנחנו מחזור ב' עכשיו) ונתונה לעיצוב מתמיד על ידי ועל ידי מי שימשיך איתנו בעשייה.

טוב, אני כבר בחרתי, ואתם?

מקווה שהצלחתי להעביר לכם בעמודים האחרונים קצת מהחשיבות הגדולה שיש לדעתי ל"חלוץ" ולשכמותו...

זה אולי נראה לכם גדול מאוד, ולך תקבע עכשיו מה יהיה אחרי הצבא, אבל אני חושב שככה זה עם רעיונות גדולים, צריך להתחיל מאיפשהו, ואיזה זמן יותר טוב מעכשיו?

לסיכום, אומר שיש לכם אחריות לעתיד, שלכם ושל אחרים, המשימה מונחת לפניכם, זהו "העול הפשוט כעפר" כמו שאמר אלטרמן, בלי הרבה תהילה, פשוט עבודה קשה ומשמעותית (וגם הרבה כסף).

"זה דורש סוג מסוים של אהבה", כמו שאנחנו אוהבים להגיד כאן...זרקתי לכם את הכפפה, מי מרים?

אלון אפרים (נכדט fe יו ורחה), קטעים מתוך אכתב שפורסם באינטרנט.

הנצחה במי"ס יבנה – קטעים מתוך ד"ר מידע לחודש שבט

מחצית שנת הלימודים תשע"ב הסתיימה לפני כשבועיים בחלוקת התעודות בחטיבת הביניים. זה הזמן לעדכן בנעשה בבית הספר:

ב' בטבת, רק לפני חודש, הובילו תלמידי י"ב את כל בית הספר בשלושה טקסים משמעותיים, האחד להורים, והנותרים לכלל תלמידי בית הספר וצוותו, בהם עסקו במשמעות זכרה של השואה עבורם ועבורנו היום, נושא הטקס השנה היה בני הנער בשואה. המסע לפולין בקיץ האחרון היה גם הוא במרכז, איש העדות משה פורת, חבר שלוחות השתתף עימנו בטקס.

מסלול בית המדרש קיים שבת לתלמידי כתיב י"א בשומרון, סמינר אהבת התורה, לתלמידי כותות י', בישיבת מעלה גלבוע ובמדרשה בעין הנצי"ב, וסמינר קיום מצוות לתלמידי כותות ט' בעין צורים. את הסמינרים הכינו והעבירו אנשי מדרשת תורה ועבודה והוביל צוות בית המדרש שלנו. התלמידים למדו שיתפו פעולה ועמדו באתגרי סמינרים ברמה גבוהה ועמוקה. לכבוד חודש שבט קיים המסלול כולו מט' עד י"א בקר של לימוד בנושא קליטת יהודי אתיופיה...

תלמידי **מגמות מדעי הסביבה והביולוגיה** (י' - י"א - י"ב) סיירו בפרק לכיש, הם הקשיבו להרצאה של מטבע ציפורים, חקרו את מאפייני הנחל לאורכו ולסיום ביצעו פעולה למען הסביבה- ניקיון.

תלמידי מגמת ארץ ישראל יצאו לשני סיורים משמעותיים מאד, האחד להר המרכזי, והשני לצפון, ותלמידי מגמת התיאטרון השתתפו ביום היוצר הצעיר של החינוך הממלכתי- דתי.

עם הפנים לעתיד:

תהליך קבלת ההחלטות על השינוי הגיע לסיומו, בישיבת הועד המנהל אושרה והתקבלה ההחלטה: **תהליך השינוי בבית הספר נועד לחזק את הטעון שינוי מבלי לפגוע בערכי בית הספר לאורם חוננו דורות של חניכים שעליהם גאוונו.**

בכדי לקדם לימוד תורה ושמירת מצוות וחיים של אהבת תורה ויראת שמים בכל בית הספר, נפתח מסלול בית מדרש שיעודד מצוינות בתחומים אלה ויהווה בסיס להתפתחות עתידית של בית הספר. הפנימייה ששמשה מנוף לפיתוח חיי חברה לאורך כל השבוע כולו, תקוצר והתוכנית החינוכית בה תהיה ממוקדת ואינטנסיבית, על פי המשימות הלימודיות, החינוכיות והערכיות שכל תלמיד בחר. ימי הפנימייה יתחלקו לפי מחזורים ולפי מסלולי הלימוד. אנו עובדים כעת, בצוותים השונים, על עיצוב השינוי והטמעתו בבית הספר לקראת שנה"ל תשע"ג.

ערה צב"ל

נר זכרון: כח' בשבט – יום השנה לפטירתו של חברנו שלמה אש ז"ל (תשע"א)
ל' בשבט – יום השנה לפטירתו של חברנו נחמן צור ז"ל (תשנ"ו)

